

Uč se nyní, křesťanská duše, jak plně máš v tyto vnoční svátky to rozmilé Je-
kapse pod zemi stojí.

Uč se nyní, křesťanská duše, jak plně máš v tyto vnoční svátky to rozmilé Je-
kapse pod zemi stojí. který nyní všecken rozbořený jest kromě jednoho klenutí, které na způsob nějaké
zjevili, všickni tři pohřbeni byli. Na kterém místě potom chrám boží vystaven byl.
Po čase pak ti tři pastýři pobozný život vedli a na tom místě, kde se jim ten anjel
mohl, ale poněvadž jej tak chude být viděli, nevěřili, že by jejich Mesiasem bylo.
kudž poslo, že velmi mnoho lidu k tomu chlívu přicházelo, aby to dítěčko vidět
všickni, kteří je slyšeli, i tím věcem, kteréž pravěné byly od pastýřův k nim. Od-
div ti pastýři netajili, ale vsudy vůkol jej hlasali, jak povída svaty Lukáš: I divili se
neb to dítěčko tak pěkného obličje bylo, že se anjel z nebe zdálo být. Ten veliký
s sebou přinesli. Cím pak častěji tam přicházeli, tím větší chuť měli tam chodit,
dítě v tom chlívě zůstalo, začastý tam chodivši, je navštěvovali a vždy jemu něco
také k víře podobné, že nazejtí zase všickni tři tam se navrátili, ano jak dlouho to
něni byli, že nic myslit ani mluvit nemohli kromě o tom malém nemluvnětku. Jest
za to všecko, co viděli a slyšeli, též také za dlouhý čas tak velikou radost napl-
těch jesích svého Spasitele zůstalo. Po tý pak celý cestě ustavičně Boha chválili
kazaná byla. A tak tělem sice šli ven z toho chlíva, ale srdce jejich ustavičně při-
tyři pak zase jim děkovali za všecknu lásku a přívětivost, která jim od nich pro-
i svaty Josef jim děkovali za tu čest, kterou tomu jejich dítěčku prokazali. Pas-
Když ti pobozní pastýři se dost v tom chlívě naveslili, tu potom Rodička boží
boží v mém srdci cítiti a jen jedinkou křupějí tě božské milosti užiti

Tu Rodička boží se vši uctivostí šla k jesiim a s velikou pobozností to rozmilé
dítěčko zdvihla a těm pastýřům je na ruce položila. Nyní sám sobě pomyslit mū-
žeš, s jakou pobozností ti dobří pastýři to dítěčko libali. Co se domnívaš, jak ve-
líkého potěšení nabyl, když Spasitele svého vlastního Stvořitele na svých
rukách choval, jej k svym prsům přitiskali a jeho cukrovou tvář radostně libali?
Zdaž jim tehdaž srdce jejich radost se nerozplynulo? Ovšemže ti dobří lidé teh-
dáž tak mnoho nebeských radostí a sladkosti zakusili, že na ně do smrti zapome-
nout nemohli. Zajístě také v ten čas tak mnoho milosti boží nabyl, že skrze ni az
do smrti v dobrem posilňovani byli. Ó, kdybych mohl jen jednu jiskřičku té lásky

poněvadž tebe Bůh ze všech žen vyvolil, abys Matkou boží byla. Na to Rodička
boží odpověděla: Velebi duše má Pana, neboť jest vzhledl na poníženosť dívky
svě a mě, nejnehodnějši, k tak velikému důstojenství vyvolil. Ale vy jste přestřastni,
že jste syna mého poznali, kterého měšťané betlémský přijít nechtěli. Tu začali ti
pastýři vypravovat, jak velikou milost jim Bůh prokazal, že anjela z nebe poslal,
který jim to veliké tajemství zvěstoval. Tu také své špatné dary nejsvětější Panně
obětovali, které pro to nově narozené dítěčko s sebou přinesli, a ji poníženež za-
dali, aby jim dovolila to nejsvětější dítě polibit.